

Sygnatura akt V C 1260/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu V Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Dolata

Protokolant: prot. sąd. Joanna Flajszer

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2016 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko A. R.

- o zapłatę

1. Oddała powództwo.

2. Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 197,00 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i opłaty od pełnomocnictwa.

SSR Barbara Dolata

UZASADNIENIE

(...) S.A. w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, pozwem z dnia 18 czerwca 2015 r. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin- Zachód w Lublinie o zasądzenie (w elektronicznym postępowaniu upominawczym) od pozwanego A. R. na rzecz powoda kwoty 670,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na rzecz powoda zwrotu kosztów sądowych w wysokości 30 zł, kosztów zastępstwa procesowego wysokości 360 zł i innych kosztów w wysokości 0,38 zł. W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że zawarł z pozwanym w dniu 13 lipca 2013 r. umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych dotyczącą pojazdu A. (...) o nr rej. (...). W okresie obowiązywania umowy została wyrządzona szkoda w związku z ruchem przedmiotowego pojazdu. W związku z zawartą umową powód wydał pozwanemu polisę określającą w szczególności rodzaj ubezpieczenia, wysokość składki. Pozwany nie uiścił wymaganej raty składki ubezpieczeniowej, za okres udzielonej ochrony ubezpieczeniowej. Powód wezwał pozwanego do zapłaty należnej raty składki wraz z naliczonymi odsetkami ustawowymi zakreślając 7 dniowy termin na uiszczenie. Wezwanie okazało się bezskuteczne. Powód wyjaśnił, że na kwotę dochodzoną pozwem składa się zaległa rata ubezpieczenia w wysokości 549 zł oraz odsetki ustawowe od raty naliczane od dnia 13 stycznia 2014 r. – dnia następnego po terminie płatności składki, do dnia 17 czerwca 2015 r. – dnia poprzedzającego wniesienia pozwu.

W dniu 23 czerwca 2015 r. referendarz sądowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym orzekając zgodnie z roszczeniem zawartym w pozwie.

W ustawowym terminie pozwany, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, że

zapłacił powodowi obie raty za wskazane ubezpieczenie OC i AC: w dniu 13 lipca 2013 r. – 4.509 zł i w dniu 10 stycznia 2014 r. – 4.443 zł, łącznie 8.952 zł, czyli kwotę wskazaną w umowie ubezpieczenia.

Postanowieniem z dnia 27 lipca 2015 r. stwierdzono skuteczne wniesienie sprzeciwu, utratę mocy nakazu zapłaty w całości i przekazano sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Poznań- Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu.

W piśmie procesowym z dnia 4 stycznia 2016 r. strona powodowa podniosła, że wprowadzie przy zawarciu umowy ubezpieczenia składka została ustalona na kwotę 8.952 zł, w tym kwotę 758 zł stanowiła składka na ubezpieczenie OC. Składka została ustalona na podstawie przekazanych przez pozwanego informacji i pozwanemu została przyznana zniżka w wysokości 60 % gdyż pozwany wskazał, że nie był uczestnikiem żadnych szkód. Oświadczenie pozwanego zostało zweryfikowane w (...), z którego powód otrzymał informację o szkodach, których uczestnikiem był pozwany, a co spowodowało obniżenie przysługujących mu zniżek. Z uwagi na nieprawdziwe oświadczenie złożone przez pozwanego, powód został zmuszony do zmiany przysługującej pozwanemu zniżki do 30 % i ponownego naliczenia składki, która została podniesiona o kwotę 549 zł, a pozwany nie uiszczył wskazanej różnicy.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 lipca 2013 r. pozwany zawarł w powodowym zakładzie (...) S.A. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych marki dotyczącą pojazdu marki A. (...) o nr. rej (...). Umowa została zawarta na okres od dnia 13 lipca 2013 r. do dnia 12 lipca 2014 r. Składkę ubezpieczeniową powód wyliczył na kwotę 758 zł, przy czym pierwsza rata płatna była do dnia 13 lipca 2013 r. – wysokości 379 zł, a druga rata płatna do dnia 12 stycznia 2014 r. Zawarcie umowy potwierdzała polisa serii (...).

Pozwany uiszczył 1 ratę składki w dniu zawarcia umowy – w dniu 13 lipca 2013 r. w wysokości 4509 zł oraz 2 ratę składki w dniu 10 stycznia 2014 r w kwocie 4 443 zł . Wpłacone kwoty obejmowały także składkę na ubezpieczenie AC, które również zostało zawarte przez strony.

Dowód: polisa serii (...) wraz z aneksami (k.43-46), pokwitowania zapłaty składki ubezpieczeniowej (k.47-48), potwierdzenie opłaty 2 raty składki (k.49).

Powód wygenerował „potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego”, w którym pomimo zapłaty dwóch rat składki ubezpieczenia OC przedmiotowego pojazdu w kwotach 379 zł, widnieje „zaległość na umowie” w wysokości 549 zł.

W dniu 22 marca 2015 r. pełnomocnik powoda sporządził wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanego, wzywające do zapłaty kwoty 659,85 zł

Dowód: pokrycie ubezpieczeniowe wraz z wezwaniem do zapłaty (k.19-22)

W dniu 30 czerwca 2015 r. tut. Sąd w sprawie o sygn. akt V C 1658/14 wydał wyrok zasądający od (...) S.A. na rzecz A. R. kwotę 44.274,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 listopada 2014 r. do dnia zapłaty, tytułem dopłaty do odszkodowania za szkodę w postaci kradzieży pojazdu. W sprawie tej Sąd ustalił, że (...) w piśmie z dnia 15 października 2014 r. oświadczył pozwanemu, że uchyla się od skutków prawnych oświadczenia woli w przedmiocie zawarcia umowy ubezpieczenia z dnia 13 lipca 2013 r. z powodu zawyżenia wartości przedmiotowego pojazdu przyjętej do ubezpieczenia.

Sąd ustalił w tej sprawie także , że w piśmie z dnia 17 października 2014 r. powód ustalając wysokość odszkodowania na kwotę 135.500 zł określił, iż potrąceniu z tej kwoty ulega składka ubezpieczeniowa z polisy stanowiącej pokrycie w szkodzie w wysokości 6.471 zł.

Dowód: wyrok SR P- NMiW w P- niu w sprawie o sygn. akt V C 1658/14 wraz z uzasadnieniem (k.50-60), pisma powódki z dnia 14 października 2014 r. i z dnia 17 października 2014 r. (k.61-62)

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych między stronami oraz wskazanych dokumentów.

Wiarygodność dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy nie budziła wątpliwości Sądu, również strony nie podnosiły żadnych zarzutów w tej kwestii. Kserokopie Sąd potraktował jako świadczące o istnieniu dokumentów źródłowych o tożsamej treści.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że w procesie cywilnym obowiązuje pełna zasada kontrydiktoryjności. Oznacza to, że Sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Sąd nie jest też zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Innymi słowy Sąd nie ma obowiązku wyręczenia stron procesu w poszukiwaniu dowodów na potwierdzenie ich stanowisk procesowych i opiera się na materiale dowodowym zaprezentowanym przez strony postępowania. Strona, która nie podejmuje inicjatywy dowodowej, musi liczyć się z negatywnymi skutkami takiego postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Spór ogniskował się wokół kwestii ustalenia jaka składka była należna powodowi z tytułu zawarcia umowy ubezpieczenia OC potwierdzonej polisą serii (...).

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Strona powodowa podnosiła w sprawie, iż pozwany nie opłacił składki z ubezpieczenia OC w należytej wysokości. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, iż wysokość składki określała w sprawie polisa serii (...). Powód w dniu zawarcia umowy – w dniu 13 lipca 2013 r. wyliczył pozwanemu składkę ubezpieczeniową za ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy przedmiotowego pojazdu mechanicznego – pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...), na kwotę 758 zł za cały okres ochrony objęty ubezpieczeniem – czyli okres od dnia 13 lipca 2013 r. do dnia 12 lipca 2014 r. Strona powodowa nie kwestionowała tych ustaleń, ale podnosiła, iż na skutek błędnych informacji podanych przez pozwanego, nienależnie została mu naliczona zniżka w wysokości 60 %, podczas gdy przysługiwała mu zniżka w wysokości 30 %, co powodowało w ocenie powoda, iż pozwany winien dopłacić do uiszczonej składki jeszcze kwotę 549 zł. Tymczasem strony umowy nie zmieniły ustaleń co do wysokości składek określonych w umowie z dnia 13 lipca 2013 r.. Strony nie zawarły w tym przedmiocie żadnego aneksu do umowy. Powód nie wykazał w niniejszej sprawie, że uchylenie się od skutków zawartej umowy ubezpieczenia było uzasadnione. Zatem nie było podstaw do uznania, iż pozwany miał obowiązek dokonania dopłaty do składki, którą wcześniej uiścił w wysokości wynikającej z umowy. Skoro strony nie zawarły aneksu do umowy zmieniającego wysokość należnej składki, same ustalenia powódki co do błędnie naliczonej zniżki w wysokości składki ubezpieczeniowej, nie pozwalają na stwierdzenie, iż powódce służy roszczenie o zapłatę kwoty dochodzonej pozwem. Powódka jest podmiotem profesjonalnie działającym na rynku ubezpieczeń zatem w sytuacji gdy nie posiada pełnych danych co do wartości pojazdu, bezszkodowości kierowcy i innych istotnych okoliczności wpływających na zawarcie umowy winna wstrzymać się z zawarciem umowy ubezpieczenia do czasu sprawdzenia tych okoliczności. Z samego dokumenty „potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego” k. 19 akt nie płyną dla konsumenta obowiązki zapłacenia wyższej składki niż ta wykazana polisie ubezpieczeniowej. Również wezwanie do zapłaty k. 22 nie generuje takich obowiązków.

W aneksie do umowy obowiązującym od dnia 13.07.2013r (k. 45) strony sprostowały jedynie datę nabycia pojazdu., a w aneksie obowiązującym od dnia 26.05.2014r (k. 46) strony sprostowały pochodzenie pojazdu oraz naprawy karoserii. Powód nie przedstawił innych dokumentów uzasadniających żądanie wyższej składki.

Ubocznie dodać należy , że w sprawie V C 1658/14 Sąd ustalił, że z zeznań świadka E. t. (agenta Ubezpieczeniowego) wynika, że A. R. nie miał innych zobowiązań wobec ubezpieczyciela.

Dlatego Sąd w punkcie 1 wyroku oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., mając na uwadze zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Z uwagi na to, że powód przegrał proces w całości, to jego zgodnie z tą zasadą, obciążają koszty procesu.

Sąd zasądził więc od powoda - (...) S.A. z siedzibą w W., na rzecz pozwanego A. R., tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 197 zł, na którą składają się:

- 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego pozwanego (na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 ze zm.)
- 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa SSR Barbara Dolata